

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113324416/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

til Amorns Magt! — Skulde I tro det? der gives Nætter, da jeg elskovskrank sniger mig ned til Silkegaarden, svinger mig over Ramperterne til Christen Skeel sin Have, og da stander jeg som en Statu mellem duftige Roser og Filitter og stirrer til Vindvet i Jert Kammers til den smægtige Aurora løber sine rosige Fingre gjennem mine Lokker.“

„Ah, Monsieur! jeg formener I greb fejl af Navnet, der I nævnte Amor; Evan skulde I visseligen sagt — og maa hænde En let gaar vilse, naar En støjer om ved Nattetider, for intet har I staaet i Skeels Have, I har været hos „Mogens i Cappadocia“ mellem Rømere og Boutciller, og har I intet kunnet røre Jer og været stille som en Statu, da har det aldrig været Elskovstanker, der har udvirket, at I intet kunde flytte Jeres Ben.“

„I gør mig storligen Uret; falder det sig saa ibland at jeg kommer i Vinkyperes Huse, da er det intet for Plaser eller Lystighed, det er aleneste at forgjætte den nagendes Kummer, der kvæler mig.“

„Aa!“

„I lider intet paa mig, I har ingen Tro til min Amours Bestandighed — Himme! ser I det østre Glambul paa St. Nikolaj? trende Dage tilende har jeg siddet der og stirret paa Eders yndelige Aasyn, som I sad ved Jer Syramme.“

„Hvad I dog er uheldig! I kan fast aldrig lukke Jer Mund op, En kan jo gribe Jer i løs Tale; aldrig har jeg siddet ved min Sy-

ramme ud til Nikolaj. — Kjender I den Ramse:

„Det var svart Nat,
Mand fik i Trold fat,
Mand sa' til Trold:
„Vil du ud af min Vold,
Vil du hjem i Nat,
Saa lær mig brat
Uden List eller Svige
Det Sandeste du veed af at sige.“
„Hør!“ sagde Trold og mælte ej Ord.
Mand slap og Trold foer,
Ingen paa Jord
Sige Trold paa, han med Løgn foer.““

Ulrik Frederik bukkede ærbødigt for hende og gik uden at sige et Ord.

Hun saae efter ham som han gik hen over Gulvet; den var smuk hans Gang; hans Silkestømper var saa skinnende hvide og de sad saa stramt, der var hverken Læg eller Fold paa dem; det var saa kjønt det dernede ved Anklen! og den lange, smalle Sko — det var saa morsomt at se paa ham — hun havde aldrig før lagt Mærke til, at han havde et lille rosenrødt Ar i Panden.

Hun kigede stjaalent ned paa sine Hænder, trak lidt paa Munden, — hun syntes de var for korte i Fingrene.